

LUẬN TỤNG KINH NĂNG ĐOẠN KIM CƯƠNG BÁT NHÃ BA LA MẬT ĐA

Tập 25, Thích Kinh Luận Bộ ,số 1514, 1 quyển, Năng Đoạn Kim Cương Bát
Nhã Ba La Mật Đa Kinh Luận Tụng, Vô Trước Bồ Tát tạo
Đường Nghĩa Tịnh Dịch,
Nguyên Huệ Việt Dịch

Nguồn

<http://www.thuvienhoasen.org>

Chuyển sang ebook 28-6-2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

Mục Lục

Lợi ích thắng, nên biết
Nơi thân cùng quyền thuộc
Đạt, chưa đạt, không thối
Là phó chúc tôi thắng.
Nơi tâm rộng, hơn hết
Tội cùng không điên đảo
Lợi ích chôn ý lạc
Thừa này công đức đủ.
Sáu độ đều gọi Thí
Do tài, pháp, vô úy
Trong đó, một, hai, ba
Gọi tu hành chẳng trụ.
Vì tự thân báo ân
Quả báo đều không chấp
Là lìa nơi chẳng khởi
Cùng lìa các hành khác.
Thâu phục nơi ba Luân
Nơi tướng, tâm trừ dứt
Các nghi hoặc về sau
Theo đời thấy đều diệt.
Nếu dùng để hợp tạo
Diệu tướng phi thắng tướng
Ba tướng đời đời khác

Không đấy, tức Như Lai.
Nhân cùng quả sâu xa
Nơi ác kia khi nói
Đây chính là lợi ích
Do ba Bồ-tát khác.
Từ nơi chốn Phật trước
Phụng trì về giới học
Và gieo trồng thiện căn
Gọi đủ giới đủ đức.
Hay đoạn trừ tướng ngã
Cùng do nơi tướng pháp
Đây gọi là đủ tuệ
Hai, bốn khác thành tám.
Thể riêng nối tiếp khởi
Đến thọ mạng hết, trụ
Lại cầu tìm cõi khác
Tướng ngã có bốn thứ.
Đều không nên chẳng có
Có nên chẳng thể nói
Là nêu bày về nhân
Tướng pháp có bốn thứ.
Do lực tin hiểu kia
Tin nên sinh tướng thật
Chẳng như lời chấp giữ
Chấp giữ cho chánh thuyết.
Phật rõ quả không dối
Do nguyện trí nên biết
Vì cầu sự lợi, kính
Ngăn chỗ tự nêu ấy.
Chúng chẳng trụ nơi pháp
Đó chính là tùy thuận
Cũng như bỏ bè kia
Là ý mật nên biết.
Hóa, thể không Phật thật
Cũng không người nói pháp
Thuyết pháp không hai thủ
Chỗ nói lia giảng nêu.
Tự thọ vì khác, nói
Hợp phước không vô ích
Phước không giữ Bồ-đề

Hai ấy đều nên giữ.
Đạt nhân của tự tánh
Phần khác ấy là sinh
Nên chính là pháp Phật
Hay thành phước tối thắng.
Không giữ lấy tự quả
Phi có thể giữ, nói.
Giải thoát nơi hai chướng
Nói Diệu Sinh không tranh.
Tại nơi Phật Nhiên Đăng

Nói không giữ, pháp chứng

Do đầy pháp chứng thành

Không nơi giữ chốn nói.

Trí động, chỉ tánh thức

Quốc độ không chỗ giữ

Vô hình nên hơn hẳn

Không nghiêm cho tánh nghiêm.

Ví như núi Diệu Cao

Nơi thọ dụng không lấy

Tánh không phải hữu lậu

Cũng không là nhân tạo.

Vì hiển nhiều sai biệt

Cũng do thành thù thắng

Trước sau phước chẳng đồng

Lại nêu ra dụ nói.

Hai thành nên tôn trọng

Do đấng lưu trối bặt
Do tánh nhân phiến nảo
Nên kém cũng thành hơn.
Quả kia hơn hẳn khổ
Khó gặp được việc thắng
Cảnh, cõi không phải biết
Nơi phần khác chẳng cùng.
Tánh ấy rất sâu xa
Hơn khác, lược giảng giải
Tộc họ vốn cao, hơn
So phước, phước hơn hẳn.
Hành ấy khi gắng nhẫn
Tuy khổ nhưng hành thiện
Đức kia khó lường xét
Do đây gọi thắng sự.
Do tình không giận dữ
Không gọi là tánh khổ
Có an lạc, đại bi
Lúc hành, không quả khổ.
Nhân sinh tâm không bỏ
Vì thế nên dốc cầu

Tức là đạt nhĩn biên
Cùng phương tiện tâm ấy.
Nên biết kẻ chánh hành
Là nhân của lợi sinh
Nơi sự tướng hữu tình
Nên biết dứt trừ khắp.
Sự kia là tên tụ
Hơn hết, trừ bỏ tướng
Các Thế Tôn không đấ
Do thấy đúng tương ưng.
Quả chẳng trụ vị nhân
Là đạt nhân quả kia
Thế Tôn nói lời thật
Nên biết có bốn thứ.
Lập nên nói thừa dưới
Cùng nêu nghĩa Đại thừa
Do các việc thọ ký
Đều không có sai biệt.
Không đạt chỗ thuận kia
Trái phải thật không vọng
Nhu lời mà chấp giữ

Đối ứng nên tuyên thuyết.

Thường hằng các xứ có

Non chân tánh không đạt

Do không tỏ, có trụ

Trí vô trụ đạt thật.

Không trí cũng như tối

Nên trí tối hoặc sáng

Chủ đối cùng chỗ trị

Được mất đều hiện tiền.

Do chánh hành như thế

Đạt lượng phước như vậy

Nơi pháp, kẻ chánh hành

Nghiệp dụng nay sẽ nói.

Đối người có ba thứ

Thọ trì, nghe, nói rộng

Nghĩa đạt do kẻ khác

Cùng nghe, nghĩ của mình.

Đây là thành thực nội

Còn thành hữu tình khác

Do sự khi tánh lớn

So phước, phước hơn hẳn.

Không cảnh, tánh, riêng tánh

Chủ dựa là đại nhân

Cùng khó có thể nghe

Nhân vô thượng tăng trưởng.

Nếu chỉ giữ chánh pháp

Chốn sở y thành vật

Dứt trừ các nghiệp chướng

Mau đạt trí thông tánh.

Thế diệu sự viên mãn

Quả báo rất tôn quý

Nơi pháp này tu hành

Nên biết đạt nghiệp ấy.

Do lúc tự thân hành

Xem mình là Bồ-tát

Gọi tên là Chướng Tâm

Trái với tâm không trụ.

Thọ ký nơi thời sau

Nhiên Đăng hành không hơn

Bồ-đề hành kia đồng

Không thật do nhân tạo.

Không tướng kia là tướng

Nên hiển chẳng là vọng
Do pháp là pháp Phật
Đều không có là tướng.
Là do Pháp thân Phật
Nên biết dụ trượng phu
Thân tròn đủ không chướng
Là tánh hiện đủ khắp.
Cùng đạt được Thể lớn
Cũng gọi là Thân lớn
Không có thân là có
Nói tạo kia không thân.
Chẳng rõ nơi pháp giới
Tâm tạo độ chúng sinh
Cùng đất ruộng thanh tịnh
Đấy gọi là cuồng vọng.
Nơi Bồ-tát, chúng sinh
Các pháp không tự tánh
Nếu hiểu tuy không Thánh
Gọi Thánh tuệ, nên biết.
Tuy không thấy các pháp
Đây chẳng không có mất

Phật gồm đủ năm thứ
Do nơi cảnh hư vọng.
Các thứ tâm lưu chuyển
Lìa nơi các niệm xứ
Tâm không giữ luôn chuyển
Nên gọi là hư vọng.
Nên biết trí ấy giữ
Phước mới không hư vọng
Hiển bày nhân phước ấy
Lại nêu dụ lần nữa.
Tức nơi chân Pháp thân
Không tướng hảo viên mãn
Cũng không là tướng đủ
Tánh không thân nên biết.
Nơi Pháp thân không riêng
Không Như Lai, không hai
Lại nói tướng đủ kia
Do hai Thể đều không.
Nư Phật nói cũng không
Nói hai là chỗ chấp
Do không lìa pháp giới

Nói cũng không tự tánh.

Năng thuyết sở thuyết tuy thâm diệu

Nhưng cũng chẳng phải không kính tin

Do phi chúng sinh, phi phi sinh

Phi Thánh nên tánh Thánh tương ưng.

Ít pháp nên không có

Vô thượng giác, nên biết

Do pháp giới không tăng

Tánh bình đẳng, thanh tịnh.

Cùng phương tiện vô thượng

Do tánh lậu, phi pháp

Vì thế chẳng pháp thiện

Do đây gọi là thiện.

Nói pháp tuy vô ký

Không chẳng được, nên biết

Do một pháp bảo này

Hơn vô lượng báu kia.

Nơi các loại toán, thế

Nhân cũng có sai khác

Tâm tư nơi thế gian

Dụ chỗ không sánh kịp.

Pháp giới là bình đẳng
Phật không độ chúng sinh
Nơi các tên cùng tỵ
Chẳng ở ngoài pháp giới.
Nếu khởi nơi pháp chấp
Cùng ngã chấp hơn, đồng
Định chấp thoát hữu tình
Là không chấp vọng chấp.
Chẳng nên dùng thể sắc
Chỉ Pháp thân Như Lai
Chớ khiến Chuyển luân vương
Cùng Như Lai ngang nhau.
Tức quả báo tướng đủ
Phước viên mãn không nhận
Có thể tạo Pháp thân
Do phương tiện tánh khác.
Chỉ thấy sắc, nghe tiếng
Người ấy chẳng biết Phật
Pháp thân, chân như này
Chẳng phải cảnh giới Thức.
Phước kia không hề mất

Quả báo không đoạn tuyệt
Được nhẫn cũng không đoạn
Do đạt không cầu niễ.
Lại luận về nhân phước
Vì đây nêu dụ kia
Phước ấy không có báo
Chính nhận, không nhận vượt.
Phước kia tạo quả hóa
Tạo lợi ích hữu tình
Sự ấy do tự nhiên
Thành Phật hiện các phương.
Đến, đi cũng là hóa
Chánh giác luôn chẳng động
Đổi nơi chốn pháp giới
Chẳng một, khác nên biết.
Vi trần đem làm mục
Dụ hiển bày pháp giới
Luận ấy tạo sự mục
Làm rõ phiền não tận.
Tánh không tụ không hợp
Hiện thị phi một tánh

Nơi tánh hợp chung kia
Rõ tánh chẳng phải khác.
Chẳng rõ chỉ lời tục
Các phàm phu vọng chấp
Đoạn hai thứ ngã, pháp
Đó gọi là chứng giác.
Vì thế kiến, không kiến
Không cảnh, chấp hư vọng
Do đây là chướng tế
Biết như vậy nên đoạn.
Do đạt hai thứ trí
Cùng định, mới dứt trừ
Nêu phước rõ Hóa thân
Phước vô tận chẳng không.
Lúc chư Phật thuyết pháp
Không nói thân là hóa
Chính do không tự nói
Nên là nói chân thật.
Như Lai chứng Niết-bàn
Không tạo cũng chẳng khác
Hợp tạo ấy có chín

Dùng chánh trí để quán.
Tướng kiến cùng với thức
Nơi ở thân thọ dụng
Quá khứ cùng hiện còn
Chưa đến, quan sát rõ.
Do quán xét về tướng
Thọ dụng cùng đổi dời
Ở trong sự hữu vi
Đạt tự tại vô cầu.

HẾT